

„НЕВЕРНЕ БЕБЕ“ ДВАДЕСЕТ ГОДИНА НА СЦЕНИ

Документ једног времена

- Пре свега мислим да је велики подвиг направити 20 година каријере, рок бенда у времену у коме живимо, окружен апсолутно падом свих вредности и моралних и духовних, задржавајући емотивни однос према стварности - прича Милан Ђурђевић, фронтмен бенда „Неверне бебе“, пред велики концерт којим обележавају 20 година на сцени. Све што јестало у каријеру бенда, није само музика, то је пуно тренутака који формирају биографију бенда и лично свакога појединачно. Бенд је снимио три спота у Ваљеву и тако на најбољи начин промовисао вредности ових крајева за које су везани. У оквиру турнеје којом обележавају 20 година рада, за „Тешњарске вечери“, у суботу 10. августа, приредиће спектакуларан концерт уз врхунско озвучење и расвету којима ће само допринети слушању ванвременских хитова који су обележје протекле две деценије свирања. Фронтмен Милан Ђурђевић каже да је велика обавеза свирати у Ваљеву јер су ту осим људи са којима деле живот и неки нови клинци.

- Моја инспирација је стваран живот. Када пишем песму, пишем о сопственом доживљају стварности и о сопственим ожељцима. Можда има лепших, бољих, бржих, или оно што је наша

музика, то је искрено. Сваку реч коју сам написао то је неки вапај, нека бол, нека жеља или нада. Пишем о животу какав јесте без улеп-

за 50 година исто да се заљубљују и отварају животне колорите.

Истрајавајући у доследности да квалитет увек буде ис-

Милан Ђурђевић

шавања стварности, јер смо сви проживели хронологију једног времена које је за уметника можда инспиративно, али је јако тешко за живот. То време је јако тешко за количину оних потреба које ја имам унутра, а то су огромни колорити. Оно што „Неверне бебе“ покушавају као неку своју суштинску поруку да пошаљу је то да људима пробудимо емоције и покажемо да постоји душа као основни сегмент постојања и сврхе - каже Милан Ђурђевић, напомињући да је највећи успех свих 20 година шест албума које су оставили иза себе у биографији и све песме уз које ће неки клинци

пред актуелних естрадних и политичких аршина, Ђурђевић се осврнуо и на дешавања која су област културе гурнула на ивицу бесmisленosti. У Ваљеву постоје потенцијали, али све док и у култури обитавају политичке функције биће катастрофа, изричит је Ђурђевић.

- Све што има везе са културом, Дом војске или било која друга институција, мора да се да људима који су креативни и који ће направити креативни потенцијал. Ја размишљам да се укључим у ту причу што желим да направим културни пројекат који ће подићи апсолутно овај град на једном креативном нивоу. Хоћемо да подиг-

немо дух града јер је Ваљево пре 30 година у старој Југославији био вредновано на један специфичан начин. Оно што се сада догађа је запуштеност са свих аспеката, а не може новац да ти убије идеју. Зато треба оживети те младе који бесцјело тумарају градом. Људи су сами криви за то. Уместо да воле то што раде, и да буду алтернативни у односу на сваку врсту политике и тако буду оличење некаквог бунта, али креативног бунта, људи се приклњају оној лакшој опцији, а то је да буду део некакве политичке партије да би добили неке привилегије. Треба направити оазу и видете за пет година шта

ће да се деси. Постоје суштинске ствари у културној политици. Мора да се направи један креативан културни центар. Не може нико по партијској директиви да направи песму, може само онај који то осећа у себи, ко је уметник - каже Ђурђевић, наводећи да као Ваљевац, има посебну потребу да се ангажује и тако да привуче и остale da da doprinos.

Данас када се све претворило у пуку и јефтину забаву, када долази до потпуне ампутације свих ствари које су јако важне да би људи имали свест, остаје рокенрол као музика бунта. Сећајући се времена када је са 18 година мислио да бунтом

менају ствари и сада када млади исувише рано одустају од својих идеала, Ђурђевић истрајава у томе да људима понуди једну врсту алтернативе, јер ни сам није као багат кренуо да се бавим музиком, него је чврсто следио своју идеју у коју је веровао и када није било новца. Милан Ђурђевић напомиње и да би се радо вратио у време идеала, јер само у том тренутку су људи спремни да јуришају за својим сновима без компромиса.

Регионална турнеја којом „Неверне бебе“, обележавају 20 година рада биће крунисана концертом у Арени који је планиран за 28. децембар.

К. П.

ПРОМОВИСАНА КЊИГА „ПОВЛЕНСКИ СТАРОПИС“
У ПОРТИ МАНАСТИРА ЛЕЛИЋ

Забелешка првог саборовања

У сусрет другом Сабору на Повлену који ће бити одржан предстојећег викенда, у недељу је у порти манастира Лелић организована промоција „Повленски старопис – књига прва“ у издању Клуба Арс Нова, а под покровитељством Министарства културе и информисања. Књига хроноло-

– Не зато што је највећи, већ зато што као зид закривљује бело Ваљево и читаву Колубару. За спознају о Повлену мало је један живот, али није мало ако се на годину прикаже нешто, као што је ове године „Повленски старопис“ о првом Сабору на Повлену – истакао је Радован Бели Марковић.

Са промоције „Повленских старозаписа“ у Лелићу

шки прати први сабор, од same идеје за његово организовање, преко података о планинама Повлен и цркви, о слави која се обележава по следњих пет година подно планине на Кнежевом пољу, изјавама домаћина и учесника, наведен је и списак излагача и фирмама које су имале своје штандове, а у књизи су исписане и здравице изгворене на прошлогодишњем такмичењу здравчара и све то илустровано бројним фотографијама. У присуству мештана и свештенства манастира Лелић, о књизи су говорили члан Градског већа и председник организационог одбора Сабора на Повлену Никола Радојчић, драматурги и главни уредници књиге Бранко Лукић и књижевник Радован Бели Марковић, који је том приликом истакао да је Повлен цар ваљевских планина.

Ова промоција била је увод у овогодишњи, други по реду Сабор на Повлену, а као и прошле године, централни догађај је у суботу, када ће са почетком у 8.30 сати, подно Повлене, на Кнежевом пољу бити одржана света литургија поводом храмовне славе Преноса моштију светог архијакона Стефана. Након тога, у 10 сати биће одржано надметање здравчара, а као новину за овогодишњи сабор, организатори најављују и такмичење за најбољег играча народног кола које је организовано уз помоћ КУД „Бердан“ из Ваљева.

– Прошле године смо у оквиру Сабора организовали и мини сајам на коме су бројни излагачи представили производе карактеристичне за овај крај, попут меда, чаја, лековитог биља и чајева, купиног вина, ракије, а са том праксом настављамо и ове године. Посети-

оцима ће се представити и Завод за заштиту природе Србије, Град Ваљево који је од почетка подржавао Сабор. Туристичка организација Ваљева и бројни индивидуални излагачи. Ово је добра прилика за промоцију производа и same планине, или и прилика да мештани овог краја имају користи од тих лепота којима су окружени – навео је Влада Додовић из организационог одбора Сабора на Повлену и подсетио да је прошле године на сабору било око хиљаду посетилаца, док се за ову годину нада и већој посети.

– Ове године се у организацији укључила општина Косјерић, а за следећу постоје најаве и за Башту. Мали Повлен је најудаљенија тачка Ваљева, то је гранична тачка са општином Косјерић, а сама идеја саборовања, поред литургије, укључује и друге аспекте. То је место на коме се окупљају људи из различитих крајева, што је од великог значаја за даљу сарадњу и будуће пројекте – истакао је Влада Додовић.

Саборашима ће у суботу бити дељени примерци књиге „Повленски старопис“, при чему ће се прикупљати добровољни прилози намењени за градњу новог кивота за мошти владике Николаја и чесме код манастира Лелић. За недељу је предвиђен завршетак манифестије када ће бити уприличен ручак за сабораше, традиционално спуштање саборске заставе, али и акција чишћења планине.

Б. М.

ИСТОЧНИК ВЕРЕ

ЦАРСТВО БОЖИЈЕ ОВДЕ И САДА

„Благословено Царство Оца и Сина и Светога Духа,
сада и увек и у векове векова. Амин.“
(Возглас почетка Свете Литургије)

Литургија је Царство Божије овде и сада. Она је стварност Светотројичног присуства у простору и времену, освећени и преображен тренутак садашњости, нови квалитет живота у коме је са- брана сва прошлост и будућност, оно што је било, јесте и што ће бити. То је тај чудесни и величанствени смисао и димензија Литургије, која у видљивом, опипљивом, чулном и пропадљивом пројављује и објављује Невидљивог, Неопипљивог и Вечног Бога – Оца кроз Сина а у Духу Светом. Због тога Свети апостол Павле и назива Литургију „земљаним судом“, иконом и образом ствари и стварности будуће, делом Цркве и Народа Божијег који овде и сада кроз себе и своје дело објављују Царство Божије, које ће доћи у будућности са Христовим другим доласком.

Ова димензија Литургије, логички и разумски бива врло тешко схватљива из разлога што изискује искуство учешћа у Литургији, литургијски начин живота а као орган примања и прихватања ове чињенице, користи срце, веру и мисао срца као централне тачке целокупног, физичког и психичког бића човека. Иконичност Литургије се управо огледа у таквом начину спознаје Бога и прихватању односа са Богом кроз Литургију, и зато овај однос човека према Богу апо-

Протонамесник Александар Вучай